

Bálakṛiṣṇa amico auctore scriptum esse, prooemio lectores certiores facit. Ex epilogo (MS. E. I. H. 1396) librum anno 1802 compositum esse discimus. Ad dist. 1, 35. *Muktávalīprakāśa* citatur, qui commentarius a Maṇirāma ipso videtur scriptus esse.

Libri primi disticha 98. a Galano in libro INΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ Graece versa sunt, librum tertium Bohlen in Ritusanhárae appendice edit.

Codex anno 1815 exaratus est. (WILSON 236.)

237.

Folia 151–165. (linn. 16–20.) *Mahimnah stavas*, i. e. Śivae majestatis praeconium, cum *Ahobalae* commentario. Incipit:

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी

स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।

अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृण-

न्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥१॥

अतीतः पंथानं तव च महिमा वाङ्मनसयो-

रतद्भावात्स्या यं चकितमपिधत्ते (l. abhidhatte) श्रुतिरपि ।

स कस्य स्तोत्रव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः

पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

Auctor, sive ille *Pushpadanta* fuit, sive hoc nomen fictum est, distichis 41. Śivam ita celebravit, ut et unicum illum esse deum, et alios deos in eo contineri, ejusque potestate superari declararet. Carmen senioris aetatis non sine artificio scriptum est¹. Strophae 29. primae Śikhariṇī, reliquae Hariṇi metro compositae sunt. Equidem carmen olim disticho undetricesimo finitum, reliqua serius addita esse putaverim. Commentator disticha 31. tantum explicat. Str. 32. plane absurda est, neque felicius est commentum, quo str. 33. Gandharvarum rex, Śivae servus, hoc carmen ad leniendam domini iram composuisse traditur. Similis de eodem Gandharva fabula in Banerji editione (Journal, As. Soc. of Bengal, VIII, 355.), haud dubie ex alio quodam commentario desumta, traditur. Ahobala haec: पुष्पदंतनामा कश्चन गंधर्वविशेषः शिवैकशरणो भूत्वा शिवप्रसादार्थं हिमवत्पर्वते तपः कृत्वा संतुष्टे शंकरे प्रसन्ने स्वशक्त्या शिवचरणंबुरुहं श्रीफलादिभिः समभ्यर्च्य श्रीशंकरं स्तोतुमिच्छन् शंकरगुणानामनंतत्वेनाप्रमेयत्वात् गुणकथनरूपस्तुतिकरणमशक्यमित्याशंक्य स्वानौद्वयं च प्रकटयन् स्तोतुमारभते ।

¹ Cur Lassen (Zeitschrift V, 460.) वाङ्मनसयोः in dist. 2. Sanscritice dictum esse negaverit, nescio. Cf. Pāṇini V, 4, 77. Neque व्याकरोशी vocabulum reprehendendum erat, quum व्यावक्रोशी, व्यावहासी, व्यावचोरी etc. a grammaticorum principe tradantur.

Carmen nostrum quum ab Ujjvaladatta citetur ante seculum XIV. scriptum est.

Ahobala commentator, Nṛsinhabhaṭṭae filius, e Bhāskarae gente oriundus, hymnum satis perspicue explicat, non tam vocabula singula quam res ipsas respiciens. Incipit: ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरं पार्वतीपतिं । भजामि श्रीमहादेवं सर्ववेदोत्तमं प्रभुं ॥१॥ Praeter Śivapurāṇam unus tantum liber citatur, ab auctore ipso scriptus, *Rudrabhāshya* appellatus, qui fortasse Rudrajapae commentarius fuit. Verba auctoris sunt ad dist. 28: रुद्रशब्दार्थो वहवस्त्वस्मत्कृतश्चोकरूपरुद्रभाषेऽनुसंधेयः.

Praeter Banerji editionem, quae typothetae sphalmatis foedata est, altera cum versione Bengalica Calcuttae impressa esse dicitur. De codice Havniensi cf. Westergaard, p. 100; de commentario Berolinensi Weber, p. 363.

Haec folia anno 1776 exarata sunt. (WALKER 129^b.)

238.

Foll. 20–39. (linn. 8. 9.) *Rājanītiśāstram*, πολιτείας διδασκαλία, sententiarum ethicarum collectio, quae *Vṛiddha-Chāṇakya* auctori tribuitur. Addita est interpretatio *Hindī*. Incipit: श्लोक ॥ प्रणम्य सरसा विष्णु । त्रैलोक्यधिपति प्रभु । नानासास्त्रधृतं वक्ष्ये राजनीतसमुच्चयं ॥१॥ अर्थ ॥ तेहुं सरसा मस्तकीकरी । त्रैलोक्यतुं अधिपति प्रभु स्वामी श्रीआदिविष्णु प्रणमी नमस्कारकरि । नानाविध अनेकसास्त्र उधरु । राजनितसमुह बोलु ॥

Libellus in capita octo divisus est, disticha 18, 16, 7, 19, 18, 6, 16, 16. continentia. Textus Sanscriticus admodum corruptus est.

Haec folia anno 1737 a Mohanachanda exarata sunt, qui in fine haec adscripsit: सकलपंडितोत्तमपंडितश्रीपश्रीप्रीतिचंद्रजीततृशिष्यपंश्रीजिनचंद्रजीशिष्यमोहनचंदेन लषीतो यं श्रीधरोलनगरे गांधीश्रीपवेलजीसुतकरमचंद्रपठनार्थं ॥ (WALKER 205^c.)

239.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 57. Long. 7½. Lat. 3½. Linn. 7.

Rādhārasasudhānidhis, Rādhae saporis mellei thesaurus, carmen ab Hita-*Harivaṇṣa* Gosvāmine ad laudem Rādhae in Vṛindāvana² cultae scriptum. Incipit: यस्याः कदापि वसनांचलखेलनोत्थधन्यातिधन्यपवनेन कृतार्थमानी । योगींद्रगुणैर्गतिर्मधुसूदनोऽपि तस्याः नमोस्तु वृषभानुभवो दिशे

² Vṛindāvana nemus prope Gokulam urbem in Mathurā provincia in laeva Yamunae ripa situm est.